

Arrest

nr. 321 057 van 31 januari 2025
in de zaak X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 juni 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat F. FLANDRE loco advocaat J. HARDY en van advocaat Ö. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn.

Op 21 november 2018 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Op 15 juli 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 264 480 van 29 november 2021 weigerde de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus. Tegen dit arrest diende verzoeker een beroep in bij de Raad van State. Bij arrest nr. 256.684 van 5 juni 2023 werd het voormelde arrest van de Raad gecasseerd. Nadien sprak de Raad er zich bij arrest nr. 302 909 van 8 maart 2024 opnieuw over uit en weigerde hij opnieuw de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 2 juni 2022 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 13 juni 2022 verklaarde de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Tegen deze beslissing tekende verzoeker beroep aan bij de Raad. Bij arrest nr. 321 056 van 31 januari 2025 werd de beslissing van 13 juni 2022 vernietigd.

Op 22 juni 2022 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten,

*naam : (...)
voornaam : (...)
geboortedatum : (...)
geboorteplaats : (...)
nationaliteit : Iran*

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,3 tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 15/07/2021 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 29/11/2021 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 62 en 74/13 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 3, 8 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 4, 7, 47 en 52 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het hoorrecht en het recht van verdediging.

Hij licht het middel toe als volgt:

“Aangehaalde rechtsnormen

[...]

• Ontwikkeling van het middel

De bestreden beslissing schendt de hierboven aangehaalde rechtsnormen, in bijzonderheid het hoorrecht, artikel 74/13 Vw, het fundamenteel recht op privé- en gezinsleven, (art. 8 EVRM en art. 7 en 52 Handvest), artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest, en de motiverings- en zorgvuldigheidsplichten, omdat:

- Verzoekende partij niet uitgenodigd werd noch in de mogelijkheid werd gesteld om haar standpunt en argumenten te laten gelden ten aanzien van de bestreden beslissing vooraleer deze beslissing genomen werd, hoewel deze beslissing negatieve gevolgen voor haar met zich meebrengen, namelijk het feit dat er een bevel om het grondgebied te verlaten werd opgelegd hoewel er eerder geen was (...);

- Verwerende partij heeft zich niet zorgvuldig geïnformeerd over de situatie van verzoekende partij, in bijzonderheid de medische situatie en de procedurele situatie ; verzoeker heeft een bevel om het grondgebied te verlaten genomen, zonder ermee rekening te houden ;

- Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met de privé-leven van verzoekende partij in België, en de bestreden beslissing wordt daaromtrent niet gemotiveerd;

Verzoeker werd niet uitgenodigd om zijn standpunt te uiten, werd niet op de hoogte gesteld van de bestreden beslissing die genomen zou worden door verwerende partij, en werd niet geassisteerd door een raadsman in het kader van de procedure.

Uw Raad heeft al geoordeeld dat (arrest nr. 260 643 dd. 14.09.2021):

« En l'espèce, l'examen du dossier administratif ne montre pas que la partie défenderesse a donné la possibilité à la requérante de faire connaître son point de vue, dans un délai raisonnable, avant l'adoption de l'acte attaqué, qui constitue une décision unilatérale.

En effet, la requérante a uniquement été entendue, le 13 juin 2018, lors de son audition à l'Office des Etrangers, dans le cadre de sa demande de protection internationale, soit plus de deux ans et demi avant la prise de l'acte attaqué.

En outre, la note de synthèse, qui figure au dossier administratif, comporte uniquement une évaluation de la situation, sur la base des éléments figurant dans le dossier administratif, au regard de l'article 74/13 de la loi du 15 décembre 1980. Elle ne peut donc être considérée comme suffisante, au regard du principe du droit d'être entendu ».

Verzoekende partij moest gehoord worden, binnen een redelijke termijn, voor het nemen van de bestreden beslissing.

Mocht verzoeker effectief gehoord worden had hij meerdere elementen naar voor kunnen brengen die de beslissing zeker hadden kunnen beïnvloeden, onder andere:

- Het feit dat hij zijn leven in België heeft opgebouwd voor meer dan drie jaar; dat hij hier wenst te blijven met zijn familie (neef), en wil er blijven omdat hij zich er thuis en geïntegreerd voelt; in die tijd heeft hij zijn leven in België weer opgebouwd; hij heeft altijd toestemming gehad om op Belgisch grondgebied te verblijven; hij wil en doet al het mogelijke om zijn administratieve situatie sinds zijn aankomst in het Koninkrijk te regulariseren; de tijd die hij op Belgisch grondgebied heeft doorgebracht, heeft hem in staat gesteld zijn voornaamste interesses te ontwikkelen en zich in België te ontplooien; hij heeft sinds zijn aankomst op Belgisch grondgebied sterke sociale banden gesmeed en ontwikkeld ; hij vreest de onveilige situatie in zijn land van herkomst;

- Het feit dat de situatie gevaarlijk is in Iran voor christelijke bekeerlingen, zoals blijkt uit het administratief dossier van verzoeker, zoals het feit dat de inlichtingendiensten christenen vervolgen en dat er veel christenen moeten in extreme en permanente angst leven;

- Het feit dat er een administratief beroep in cassatie ingediend werd bij de Raad van State, dat hij door de Raad van State toelaatbaar verklaard en dat dit procedure steeds hangend is, zodat hij "niet-verwijderbaar" is en de asielpcedure is steeds lopend (stuk 3):

[...]

(Brussel, KI, 20.10.2017)

- Het feit dat verzoeker in een moeilijke situatie verkeert op medisch vlak; dat hij aan een nefrotisch syndroom lijdt en meer bepaald een extra membraneuze glomerulonefritis en behandeld wordt in België.

Het feit dat verwerende partij de 9ter-aanvraag ontvankelijk doch ongegrond heeft verklaard, betekent niet dat zij op afdoende wijze rekening heeft gehouden met de medische situatie van verzoekende partij in het kader van het bestreden bevel.

Na klinisch onderzoek (mei 2021) werd bij hem een nefrotisch syndroom vastgesteld en meer bepaald een extra membraneuze glomerulonefritis onthult na een nierbiopsi (stuk 6, vrije vertaling):

"Het nefrotisch syndroom is het geheel van symptomen die optreden bij een disfunctie van het nierfiltratiesysteem. De nierziekte tast het filtratiemembraan aan en laat grote en abnormale hoeveelheden eiwitten in de urine stromen (meer dan 3 g per dag). Dit leidt tot een daling van de albumine in het bloed (onder 30 g/L).

(...) Gevolgen:

Het massale urineverlies van albumine en andere eiwitten (immunoglobulinen, antistollingsfactoren ...) leidt tot een aanzienlijke daling van hun concentratie in het bloed. Dit heeft verschillende gevolgen:

- Oedeem van de onderste ledematen (gezwollen benen) of soms algemeen oedeem omdat de nier te veel water en zout vasthoudt. Dit gaat gepaard met een gewichtstoename van enkele kilo's.
- Een risico op infecties: het weglekken in de urine van immunoglobulinen (nuttig voor de verdediging tegen microben) leidt tot een immunodeficiëntie met een aanzienlijke toename van het risico op infecties. Griep en pneumokokkenvaccinaties worden aanbevolen.
- Chronisch of acuut nierfalen, een afname van de capaciteit van de nieren om afvalstoffen af te voeren en water te filteren.
- Dyslipidémie (verhoogd cholesterol) in verband met een verhoogde productie van cholesterol door de lever. Een te hoog cholesterolgehalte kan zeer hoog zijn en verhoogt het risico op hart- en vaatziekten. Een lipidenverlagende behandeling in combinatie met een aangepast dieet wordt aanbevolen.
- Stollingsafwijkingen: het verlies van antistollingsfactoren uit de urine en de synthese van procoagulerende factoren leiden tot een toestand van hypercoagulabiliteit die het risico van vasculaire trombose (stolsels) in de aders of slagaders verhoogt, hetgeen behandeling met antistollingsmedicijnen vereist naast andere preventieve maatregelen zoals het dragen van steunkousen. Langdurige immobilisatie moet ook worden vermeden.
- Ondervoeding door verlies van eiwitten, wat kan leiden tot spieratrofie.
- Tekorten aan vitamines en sporenelementen die aanvulling vereisen (vitamine D, zink, ijzer) en een aangepaste voeding." (stuk 10)

De aandoening van Meneer B.(...) is meer specifiek extramembraneuze glomerulonefritis. Volgens objectieve bron kan die ziekte gedefinieerd als volgt (stuk 12, vrije vertaling):

"De nieren bevatten glomeruli die het bloed filteren en als zeven werken, waarbij grote stoffen (eiwitten en bloedcellen) worden tegengehouden en afvalstoffen, kleine stoffen die voornamelijk uit de voeding afkomstig zijn, zoals water, zout en ureum, worden doorgelaten. Dit gefilterde afval komt vervolgens in de urine terecht. Een nefrotisch syndroom ontstaat wanneer de gaten in de zeef wijder worden, waardoor eiwitten (proteïnurie), vooral albumine (albuminurie), in de urine terechtkomen. Dit leidt tot een daling van de concentratie albumine in het bloed, dat normaal zorgt voor het behoud van water en zout in het bloed door een "spons"- effect. Water en zout zullen dus van de bloedbaan naar de weefsels stromen en oedeem veroorzaken.

Extra-membraneuze glomerulonefritis (EMG) is de meest voorkomende oorzaak van nefrotisch syndroom bij volwassenen van 50 jaar en ouder. Kenmerkend is dat bij een nierbiopsie korrelige afzettingen van antilichamen aan de buitenzijde van het filter worden aangetoond, vandaar de term "extramembraneus"

Volgens zijn arts, Dr. M. is : "de heer B. derhalve een langdurig immunogecompromiteerde patiënt met een verhoogd risico op medische complicaties zoals gewone of opportunistische infecties, die ernstig of zelfs dodelijk kunnen zijn. Daarom wordt aanbevolen dat de heer B.(...) niet in een gemeenschap verblijft om het risico van overdracht van deze ziektekiemen zo klein mogelijk te houden." (stuk 5, vrije vertaling, onze nadruk)

Verzoeker moet met Rituximab worden behandeld. Hij werd al twee keer gehospitaliseerd door zijn ziekte: op 21 mei 2021 en op 4 oktober 2021. Hij moet ook toegang krijgen tot een nefroloog elke drie maanden.

Zijn dokter is formeel: de duur van de behandeling is afhankelijk van de evolutie van de pathologie. Bijgevolg moet verzoeker adequate en passende zorgen kunnen hebben. Een stopzetten van zijn behandeling zou leiden tot nierfalen in het eindstadium en medische complicaties met een risico op recidive (stuk 6).

Het feit dat er een procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken omtrent zijn aanvraag 9ter hangend is en dat verzoeker, als hij effectief gehoord was, zou hebben verwerende partij op de hoogte gesteld van een dergelijke procedure;

Bovendien heeft verwerende partij geen rekening gehouden met verzoekers gezondheidstoestand en daar de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing als gevolg zal hebben dat verzoekers medische opvolging zal worden stopgezet en dat hij in een onmenselijke en vernederende situatie zal belanden.

Indien hij vóór het nemen van de bestreden beslissing was gehoord, had verzoeker verschillende documenten kunnen overleggen die getuigen van zijn medische toestand en de opvolging daarvan (stuk 5 à 8).

Over de eventuele beschikbaarheid en toegankelijkheid heeft verzoeker onder andere omstandig uiteengezet (in zijn aanvraag 9ter):

- o Het feit dat in de laatste jaren de gezondheidszorgen in Iran onder druk staan omwille van de embargo en coronacrisis zodat er een schrijnend tekort is aan personeel;*
- o Het feit dat er in Iran sprake is van inbreuk op het recht op gezondheid van de Iraniërs en het feit dat het Iraanse gezondheidsstelsel stikt;*
- o Het feit dat de Rituximab, medicijn die verzoeker absoluut nodig heeft voor zijn behandeling, gewoon niet beschikbaar is in Iran;*
- o Het feit dat de toediening van Rituximab uiterst complex is, niet alleen omdat het duur is maar ook omdat het alleen in een gespecialiseerd omgeving kan worden toegediend;*
- o Het feit dat door het aantal patiënten met gezondheidsproblemen die de nieren aantasten in Iran, is de gezondheidszorg niet meer voor iedereen beschikbaar;*
- o Het feit dat het stelsel van ziektekostenverzekering in Iran niet toereikend is om de zorg van verzoeker te dekken;*
- o Het feit dat verzoeker nood heeft om toegang hebben tot een noodhospitaal in geval van complicaties en tot gespecialiseerde artsen; en het feit dat de ziekenhuiskosten extreem hoog (te hoog voor verzoeker) zijn en dat verzoeker deze dure zorg zal niet kunnen veroorloven;*
- o Het feit dat verzoeker toegang moet hebben tot nefrologen die voor de meeste gevestigd zijn in Teheran, d.w.z. op bijna 970 kilometer van verzoekers vroegere woonplaats;*
- o Het feit dat verzoeker op geen steun van zijn verwanten kan rekenen (hij heeft met zijn familie geen contact meer die hem volledig heeft verstoten);*
- o Het feit dat zonder werk zal verzoeker geen toegang hebben tot de verzekeringsstelsels voor werknemers;*

Aangezien artikel 74/13 Vw en artikel 3 en 8 EVRM zijn deze elementen van groot belang in het kader van het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze elementen zijn zeker van aard een invloed te hebben op het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten. Werden deze elementen in acht genomen dan zou de motivering van de bestreden beslissing zeker verschillend zijn geweest.

Er is een duidelijk gebrek aan zorgvuldigheid en motivering.

In een arrest nr. 123 025 van 24 april 2014 heeft Uw Raad al geoordeeld dat: "l'autorité administrative ne peut faire une application automatique dudit article 7 de la Loi lorsque l'intéressé a préalablement fait état, dans une demande d'autorisation de séjour sur base de l'article 9ter de la Loi, d'indications sérieuses et avérées d'une possible violation d'un droit fondamental reconnu et d'effet direct en Belgique (vrije vertaling: De administratieve overheid kan het genoemde artikel 7 van de Wet niet ambtshalve toepassen wanneer de betrokkene vooraf, in een aanvraag tot verblijfsvergunning op grond van artikel 9ter van de Wet, ernstige en bewezen aanwijzingen van een mogelijke schending van een in België erkend en rechtstreeks werkend grondrecht heeft voorgedragen)" (zie ook het arrest nr. 167 060 van 2 mei 2016 en nr. 265 668 van 16 december 2021).

In combinatie met het hoorrecht worden de aangehaalde normen geschonden.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden.

[...]"

In wat gezien kan worden als een tweede deel van het eerste onderdeel van het enig middel ontwikkelt verzoeker zijn betoog onder andere in het kader van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en wijst hij erop dat de gemachtigde zich niet zorgvuldig heeft geïnformeerd over zijn medische situatie. Verzoeker gaat uitgebreid in op zijn medische situatie, en stelt dat het feit dat de gemachtigde zijn 9ter aanvraag ontvankelijk doch ongegrond heeft verklaard, niet betekent dat hij op afdoende wijze met de medische situatie heeft rekening gehouden. Hij legt uit dat hij lijdt aan een extra membraneuze glomerulonefritis en stipt verder onder meer aan dat hij volgens zijn behandelende arts een langdurig immunogecompromitteerde patiënt is met een verhoogd risico op complicaties die ernstig of zelfs dodelijk kunnen zijn. Verzoeker stipt aan dat hij moet worden behandeld met Rituximab, dat de duur van de behandeling afhankelijk is van de evolutie van de pathologie en dat Rituximab niet beschikbaar is in Iran. Verder benadrukt verzoeker dat de gemachtigde

geen rekening heeft gehouden met diens gezondheidstoestand en verwijst hij eveneens naar zijn uiteenzetting in het kader van zijn ingediende aanvraag onder artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat -gezien het bepaalde in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet- de voorgaande elementen van groot belang zijn en een invloed hebben op het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Uit de voormelde bepaling blijkt dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing rekening moet houden met onder meer de gezondheidstoestand van verzoeker. Het administratief dossier bevat een nota “evaluatie artikel 74/13”. Daar staat onder “Gezondheidstoestand: betrokkene diende een aanvraag 9ter in, die negatief afgesloten werden [sic]. In deze beslissing wordt het volgende vermeld: Derhalve 1) kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of 2) kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Derhalve zijn er geen elementen die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten.”

Uit het voorgaande blijkt dat voor de gezondheidstoestand aldus uitdrukkelijk wordt verwezen naar de aanvraag 9ter. De Raad moet evenwel vaststellen dat hij bij arrest nr. 321 056 van 31 januari 2025 de beslissing waarbij die aanvraag ongegrond werd verklaard, heeft vernietigd. De Raad stelde hierover onder meer het volgende: “Nu is vastgesteld dat het medisch advies van 10 juni 2022 niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, minstens niet op afdoende wijze is gemotiveerd aangaande het medicijn Rituximab en dus met een motiveringsgebrek is behept, moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing die steunt op een deductie van het advies van de arts-adviseur eveneens op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen of met een motiveringsgebrek is behept.”

Aangezien de huidige bestreden beslissing wat betreft de toetsing aan artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet zich op de motivering uit deze weigeringsbeslissing baseert, moet ook hier worden vastgesteld dat deze motivering niet voldoet aan de toets van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

In zijn nota verwijst verweerder – na een theoretische uiteenzetting over artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet – naar de motivering zoals opgenomen in de voormelde nota uit het administratief dossier, waarbij wordt gesteund op de beslissing volgend op de 9ter-aanvraag. Zoals hiervoor al aangegeven, heeft de Raad die beslissing evenwel vernietigd, zodat die moet geacht worden nooit genomen te zijn geweest. Verder gaat verweerder in de nota zelf een onderzoek doen naar de beschikbaarheid van het medicijn Rituximab hetgeen moet beschouwd worden als een a posteriori-onderzoek. Verweerder gaat ook opnieuw verwijzen naar het advies van de arts-adviseur. De Raad heeft evenwel in voormeld arrest geoordeeld dat het advies onzorgvuldig is, minstens niet afdoende gemotiveerd. Het verweer in de nota doet aldus geen afbreuk aan het voorgaande.

Een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt aangenomen.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van 22 juni 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend vijftientig door:

A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES